

**Транскрипт аудио записа са главног претреса
одржаног дана 01.07.2016. године**

Председник већа: Добар дан седите.

Председник већа отвара заседање у кривичном предмету К-По₂ 13/14 против окривљеног Драгишић Милана због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ по оптужници Тужилаштва за ратне злочине КТО. број 7/14, дакле КТО 7/14 од 10.10.2014. године.

Веће суди у неизмењеном саставу.

Констатује се да су на претрес приступили:

заменик тужиоца за ратне злочине Снежана Станојковић,

окривљени Милан Драгишић,

бранилац окривљеног, адвокат Томислав Вишњић.

Успостављена је веза, је ли тако? Јесте, са Кантоналним судом у Бихаћу. Да ли се чујемо добра дан?

Судија Кантоналног суда Бихаћ Фата Надаревић: Добар дан колега, овог момента се чујемо.

Председник већа: Само да ставимо слушалице, мало слабије чујемо.

Судија Кантоналног суда Бихаћ Фата Надаревић: Ја Вас чујем, не знам да ли Ви мене чујете?

Председник већа: Добар дан још једном из Београда.

Судија Кантоналног суда Бихаћ Фата Надаревић: Добар дан, колеге из Бихаћа. Лијеп поздрав колегама у Београду.

Председник већа: Такође узвраћамо и ми из Београда. Ево сада Вас боље чујемо, имамо, да ли чујете Драгишићу?

Судија Кантоналног суда Бихаћ Фата Надаревић: Да чујемо.

Председник већа: Не, не, само питам, седите овде, ставите, укључите му микрофон само, слушалице извињавам се.

Судија Кантоналног суда Бихаћ Фата Надаревић: Уважене колеге ја сам Фата Надаревић, председница сам Кантоналног суда Бихаћ и истовремено поступајући судија у предмету пружања међународне правне помоћи по замолници коју је упутио

ваш суд. По вашој замолници имали смо обавезу уручити позиве свједоцима [REDACTED], на адресе које су назначене у вашој замолници. Поступајући у овом предмету стручни сарадник овог суда психолог која ради у Одјелу за ратне злочине извршила је провере на терену и том приликом позиви су уредно уручени следећим сведоцима: [REDACTED]. Према извјештају колегице Попрженовић Миреле, дакле психолога код овог суда, лица [REDACTED] и [REDACTED] нису нађене на адресама из предлога и констатовано је да се исте налазе у Швицарској. У овом моменту у судници сам присутна само ја, и техничка служба, дакле у судници нема присутне јавности. Искористићу прилику да уредно позване свједоке позовемо у судницу уколико сте Ви сугласни председниче вјећа.

Председник већа: Да, само да констатујем одређене ствари на записник, па ћемо наставити даље.

Дакле констатује се да је успостављена видеоконференцијска веза са Кантоналним судом у Бихаћу где се налази судија председник суда.

Како сте рекли извињавам се?

Судија Кантоналног суда Бихаћ Фата Надаревих: Фата Надаревих.

Председник већа: Фата Надаревих.

Констатује се да наведени судија потврђује да су у Кантонални суд у Бихаћу приступили сведоци [REDACTED], [REDACTED] ја мислим да је [REDACTED], бар тако на записницима код нас пише, али то ћемо утврдити из личних података. [REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED] чије ће се испитивање обавити путем видеоконференцијске везе.

Констатује се да сведоци [REDACTED] и [REDACTED] нису уредно позване јер живе у Швајцарској. Добро.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

наставља се главни претрес у фази доказног поступка.

Главни претрес је јаван.

Врши се аудио снимање главног претреса и препис тонског записа главног претреса биће саставни део записника о главном претресу.

Наставак доказног поступка.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

да се у доказном поступку као сведоци испитају [REDACTED]
[REDACTED] и [REDACTED].

Ја ћу Вас само молити или нам одмах за све те сведоке кажите на основу којих докумената сте утврдили њихов идентитет, или ћемо како позовемо једног по једног да нам саопштавате. Како је Вама лакше?

Судија Кантоналног суда Бихаћ Фата Надаревић: Ја сам имала намјеру сада прозвати да видимо да ли су присутни испред суднице сви ови уредно позвани свједоци, увести у судницу и потом препустити Вама, да се Ви изјасните којим редоследом којег сједока желите испитивати. Свакако ја ћу утврдити идентитет свједока.

Председник већа: Ајте уведите их да видимо који су.

Судија Кантоналног суда Бихаћ Фата Надаревић: На основу претпостављам личних карата.

Председник већа: Важи, уведите Ви њих па да видимо ко је ту, а онда ћемо идентитет, па ћемо онда једног по једног испитивати.

Судија Кантоналног суда Бихаћ Фата Надаревић: У реду, прозовите. Уђите, уђите. Уђите. Само да провјеримо да ли су присутни [REDACTED]? Ви сте. [REDACTED] и [REDACTED]? У реду. Ја ћу замолити личне документе сви да ми дате.

Колеге констатујем да су уредно позвани свједоци приступили у судницу Кантоналног суда у Бихаћу.

Председник већа: Добро.

Судија Кантоналног суда Бихаћ Фата Надаревић: Да ли је проблем са везом?

Председник већа: Не, не, ја Вас чујем, него реко можда имате још нешто да нам кажете, ако сте узели личне податке, хоћете нам рећи само, односно не личне податке него личне карте или већ?

Судија Кантоналног суда Бихаћ Фата Надаревић: Узела сам личне карте, свих пет присутних поседује личне карте, и њихову идентификацију појединачно сам мислила извршити оног момента када се Ви одлучите којим редоследом којег сведока ћете испитивати.

Председник већа: Е добро, одмах могу да Вам кажем да ће редослед бити следећи, прво ће ићи [REDACTED], па [REDACTED], па [REDACTED] и на крају [REDACTED], отприлике редослед као и из позива, осим ово прво двоје који нису доступни. Јесте ме чули?

Судија Кантоналног суда Бихаћ Фата Надаревих: Уважени колега у овом моменту ја ћу отпустити из суднице свједоке [REDACTED] и [REDACTED], који ће сачекати испред суднице, а у судници ће остати свједок [REDACTED].

Председник већа: У реду, у реду.

Судија Кантоналног суда Бихаћ Фата Надаревих: Сви четворо ви изиђите ван.

Председник већа: Добро.

Испитивање сведока [REDACTED]

Сведок [REDACTED], чији је идентитет потврдио судија Кантоналног суда у Бихаћу, увидом....

Да ли ме чујете?

Судија Кантоналног суда Бихаћ Фата Надаревих: Да, колега чујем Вас, овог момента утврђујем идентитет свједока [REDACTED], која је рођена [REDACTED], и то утврђујем на основу личне карте [REDACTED], овај лични документ издао је МУП Унско-Санског кантона, Полицијска управа Босански Петровац. Поштоване колеге препуштам свједока вама.

Председник већа: Хвала.

Дакле, идентитет наведеног сведока [REDACTED] је потврдио судија Кантоналног суда у Бихаћу увидом у личну карту како је то ближе евидентирано аудио техником овога суда.

Добар дан [REDACTED].

Сведок [REDACTED]: Добар дан.

Председник већа: Да ли ме чујете добро?

Сведок [REDACTED]: Чујем Вас.

Председник већа: Кажите ми само Ви сте својевремено 11.01.2012. године били испитани пред Управом полиције, Сектор криминалистичке полиције, дали сте неке личне податке, реците ми име оца?

Сведок [REDACTED]: Име оца мога?

Судија Кантоналног суда Бихаћ Фата Надаревих: Да, да, Вашег.

Сведок [REDACTED]: [REDACTED]

Председник већа: [REDACTED] девојачко је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Ја, ја, ја.

Председник већа: Добро, рођени сте [REDACTED]. је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Добро, где сте рођени, [REDACTED], је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Ја. Да, да.

Председник већа: Добро, адреса је [REDACTED], је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Да. Да.

Председник већа: Добро, дакле са личним подацима као на записнику Управе полиције, Сектор криминалистичке полиције од [REDACTED]. Је ли нисте у сродству са овде оптуженим Драгишић Миланом, или некој завади? У сродству или у завади?

Сведок [REDACTED]: Нисам разумила.

Председник већа: Да ли сте у сродству неком или у завади евентуално?

Сведок [REDACTED]: Ни са ким нисам била никад.

Председник већа: А нисте ни у сродству, је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Не. Не.

Председник већа: Добро. Несродна, није у завади. Бићете испитани у својству сведока, дужни сте да говорите истину и одговарате на постављена питања, давање лажног исказа представља кривично дело, нисте дужни да одговарате на поједина питања ако би сте тиме себе или блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењењу. Испричаћу Вам и текст заклетве за сведока, Ви само кажите да, не морате да га понављате, заклинѐм се својом чашћу да ћу о свему што пред судом будем питана говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати?

Сведок [REDACTED]: Ја.

Председник већа: Добро. Ви сте дали....

Судија Кантоналног суда Бихаћ Фата Надаревих: Одговарајте са да.

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Добро, разумео сам, 11.01.2012. године сте дали исказ у полицији, не знам да ли га се сећате везано за догађај 20. септембра 1992. године, па је моје прво питање да ли остајете при тој изјави коју сте тада дали, а онда да Вас питамо неке детаље?

Сведок [REDACTED]: Остајем.

Председник већа: Добро. У питању је, је ли се сећате о чему се ради, дакле 20. септембар 1992. године да Вам што мање кажем, да нам Ви што више испричате.

Сведок [REDACTED]: Да, сјећам.

Председник већа: [REDACTED] па надаље, чега се сећате и шта сте видели?

Сведок [REDACTED]: Ја сам била иза куће, стерала веш, одједном се чуло помагање и кукљавина од те куће, од тог Драгишића и ја сам потрчала као према улици да видим шта, као шта, одједном се зачула пуцњава, пуца, пуца, пуца, и крај моје улице протрчао тај Драгишић, носи пушку, је ли то аутоматска какво је оружје, само он пуца редом иде и пуца, а за њим трчи брат [REDACTED], носи неки зелени сандучић је ли ту била муниција, шта је било ту ја не знам, ја сам се једноставно склонила за сјено садјевено испред куће. И он је ишао редом и пуцао кога је год видио на улици он је пуцао на њега, на [REDACTED] и ошао је у град, ја сам то чула и видила.

Председник већа: Ајте нам кажите шта сте видели, а шта сте чули, дакле Ви видите да он пуца, да ли видите у кога пуца?

Сведок [REDACTED]: Ја сам чула да он пуца, и протрчао је крај моје куће, отишао је према граду, пуцао је све док, онда сам после чула да је пуцао на [REDACTED].

Председник већа: А јесте чули за [REDACTED] нешто?

Сведок [REDACTED]: Чула сам да је убијен [REDACTED] јер то је једно стотињак метара од моје куће, тога Драгишића кућа, сада ја сам вамо према граду, а [REDACTED] је комшија, сусјед кроз ту уз кућу...

Председник већа: А шта сте чули за [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Па чула сам послје да је убијен.

Председник већа: Ко?

Сведок [REDACTED]: Да га је убио тај Драгишић звани „Буроња“.

Председник већа: Кога, [REDACTED] кога?

Сведок [REDACTED]: Молим?

Председник већа: Да је убио [REDACTED] кажете, кога, како се зове?

Сведок [REDACTED]:

Председник већа: Добро, а је ли знате сина [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Знам, [REDACTED] је рањен тада, [REDACTED] је ранио.

Председник већа: Добро, то сте чули, дакле чули сте да је убијен [REDACTED] да је рањен [REDACTED]...

Сведок [REDACTED]: Ја, ја.

Председник већа: Чули сте за [REDACTED], чули сте за [REDACTED], и чули сте за ону двојицу, добро, а кажите ми да ли сте Ви видели, видели неку пуцњаву, односно извињавам се, да је он у некога пуцао или сте само видели пуцњаву?

Сведок [REDACTED]: Ја сам само видела да пуца, нисам видела, јер ја сам се сакрила, нисам видела у кога је пуцао, само сам чула да пуцају и тај Драгишић трчи испред моје куће улицом и пуца.

Председник већа: Видели сте да пуца, осим што држи пушку видели сте да пуца, ако сам Вас разумео?

Сведок [REDACTED]: Па пуца једноставно трчи и пуца.

Председник већа: Добро, и само још једно питање...

Сведок [REDACTED]: Носа пушку.

Председник већа: Само још једно питање па ћу Вас препустити, објективно сам ја требао на крају али, кажите ми да не буде само забуне, везано за [REDACTED] и [REDACTED], је ли Вам нешто познато од тог дана?

Сведок [REDACTED]: Па они су резали ваљда код поште дрва, тај је [REDACTED] имао тај свој циркулар, резали су у пошти дрва, он је дотрчао, тако сам чула, а видела нисам.

Председник већа: Ко је дотрчао?

Сведок [REDACTED]: Драгишић.

Председник већа: Ко је дотрчао?

Сведок [REDACTED]: Па да је тај Драгишић дотрчао до њих и да их је убио, тај је [REDACTED] био на лицу мјеста, а [REDACTED] су одвели у болницу и да је тамо подлегао у Петровцу у болници.

Председник већа: Дакле, то сте исто чули, је ли тако?

Сведок [REDACTED]: То сам чула, видела нисам.

Председник већа: Добро. Сада ћу Вас препустити тужиоцу, потом бранилац, па ћемо видети даље. Изволите тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добар дан. Кажите ми само пошто сте нам лепо објаснили да сте нешто видели, а нешто чули, па мене сада занима од кога, да ли се сећате од кога сте чули шта се догодило ево сада да почнемо са [REDACTED] и са [REDACTED]

Сведок [REDACTED]: Па народ је причао, ја нисам видела, само сам то чула, нисам видела да су они резали дрва и да је он дошао код поште и да их је убио како су људи резали дрва ту за пошту.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А можете да се сетите са ким сте разговарали евентуално о томе?

Сведок [REDACTED]: Па ко је видио, мајка од тог [REDACTED] рекла ми је да је баш тај Драгишић убио њеног сина, и тога [REDACTED] и жена од тог [REDACTED] је рекла да је овај Драгишић [REDACTED].

Заменик тужиоца за ратне злочине: Је ли се сећате имена те мајке од [REDACTED]

Сведок [REDACTED]: [REDACTED] жени име, а [REDACTED] мајка је [REDACTED]

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хвала, а кажите ми је ли Ви познајете [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED]?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да.

Сведок [REDACTED]: Познајем, познајем, па то је тај је дан и [REDACTED] био горе иза моје куће у својим њивама, гајевима, и он је дотрчао до моје куће како су на њега горе пуцали, тада је убијен и онај [REDACTED], па рањена од тог [REDACTED] мати, па брат, а други је дан убијен и [REDACTED], отишао по сина са њиве да узме и тада су и њега убили.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А је ли се сећате јесте са [REDACTED] разговарали о страдању [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Јесам ли ја са тим... Нисам разумила.

Председник већа: Морате поновити тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да поновим.

Сведок [REDACTED]: Поновите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте са [REDACTED] разговарали о страдању [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Јесам с неким разговарала, па разговарала сам, то ми је комшија са женом, са сином.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А са [REDACTED] јесте причали о страдању [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Па јесам, ми смо се ту, па сви у комшилуку нормално да се познајемо и да причамо о томе.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А кажите ми још само један детаљ, како сам разумела Ви сте чули кукњаву код Драгишића?

Сведок [REDACTED]: Ја, ја.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А потом сте чули и пуцњаву, и видите Драгишића и његовог брата „Буроњу“ како иду низ улицу?

Сведок [REDACTED]: Они су пуцали и код куће, тада су ваљда убили [REDACTED] и тако су потрчали... потрчали према граду.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И само ми кажите да ли можете да нам определите према Вашој слободној оцени време када чујете кукњаву и почетак тих пуцњева?

Сведок [REDACTED]: Па одмах се почело док се запало, одмах се истог момента почело и пуцати.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хвала, толико.

Председник већа: Браниоче изволите, само се представите. Укључите микрофон.

Адвокат Томислав Вишњић: Добар дан госпођо [REDACTED], поставићу Вам само неколико питања везано за овај догађај. У изјави коју сте дали 19..., пардон у изјави коју сте дали 2012. године, Ви сте описали овај догађај о коме сада говорите, и кажите ми да ли сте описали све што сте се у том тренутку сетили по Вашем најбољем мишљењу?

Сведок [REDACTED]: Ја, јесам.

Адвокат Томислав Вишњић: Ево ја имам Вашу изјаву испред себе и не видим да сте у тој изјави поменули да сте видели Драгишића?

Сведок [REDACTED]: Па не знам, ја сам видела Драгишића, али јесам то можда и заборавила, јер ја сам стерала веш иза куће и одједном се чула кукњавина, плакање и пуцњава, и ја сам пошла између кућа јер ту је мој сусјед, између кућа пошла

да видим шта се то толико пуца, шта се плаче, када сам видела Драгишића трчи он са оружјем и [REDACTED] му трчи за њим са неким зеленим сандучићем, је ли ту муниција, ја сам се склонила за сјено. И они су протрчали, једноставно пуцали у тога [REDACTED]. То је што у мом комшилуку, онда је он ошао доле у град па пуцао по [REDACTED].

Адвокат Томислав Вишњић: Да, а нисте у тој изјави поменули исто тако да сте видели и Драгишићевог брата, како то објашњавате?

Сведок [REDACTED]: Па можда сам заборавила ја вам кажем да сам то видела, а у томе томе свему и том свему и моја су два сина тада убијена.

Адвокат Томислав Вишњић: Знам то, примите саучешће.

Сведок [REDACTED] Али 22. су моји синови побијени.

Адвокат Томислав Вишњић: Још једно питање у вези са тим, да ли се по Вашем сећању десило то да сте Ви у ствари о овом догађају везано за [REDACTED] и о овој пуцњави чули у ствари од Вашег сина, [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Да, јер су они били дјеца и онда када смо истјерани у Травник тамо смо се састали, [REDACTED] је рањен дотјеран у Травник, и онда су ми они причали да је чуо и [REDACTED] ту кукњаву код њихове куће и он је изашао да види шта је, а да је тај како му је име не знам звани „Буроња“ одмах упуцао [REDACTED], изишао је и [REDACTED] он је тако [REDACTED] по ногама свега израђавао. То сам чула у Травнику када смо сви истјерани јер ми нисмо смјели ходати, нисмо се смјели кретати.

Адвокат Томислав Вишњић: Да, да, то Вас питам зато што сте у Вашој изјави рекли да сте у ствари касније истог дана од Едина чули да је њему дошао [REDACTED] и рекао му да не иде у кућу у Гај да „Буроња“ све поубија и да врши освету на комшијама Муслиманима?

Сведок [REDACTED]: Да, јесте, јесте. Јер моја су дјеца отишла са комшијом неку циглу претоварати шта ја знам, сва тројица су отишли и тај [REDACTED] је дошао доле њима, то је било већ у другој улици, долетио је [REDACTED] не...

Адвокат Томислав Вишњић: Јесте.

Сведок [REDACTED]: Да, [REDACTED], исто вршњак од моје дјеце, рекао је долазите кући „Буроња“ све поубија.

Адвокат Томислав Вишњић: И Ви сте то уствари чули тог истог дана тек поподне, да ли сам у праву?

Сведок [REDACTED]: Да, да, када су дјеца увече дошла кући прикрадајући се, дошли су кући онда су рекли како је дошао [REDACTED] и рекао им да не иду горе кући, да тај „Буроња“ све поубија.

Адвокат Томислав Вишњић: А онда пре тога нисте ни знали о чему се ради ако сте уопште нешто видели, да ли сам у праву?

Сведок [REDACTED]: Па нисам знала, то је тај [REDACTED] испричао мојој дједи шта се, шта је било да је погинуо на ратишту тај један Драгишић, да овај убија, јер ја нисам смисла из куће никуд изићи.

Адвокат Томислав Вишњић: А када сте видели Вашег [REDACTED], да ли сте Ви њему онда испричали шта се десило, или је он испричао Вама?

Сведок [REDACTED]: Он ми је, он је испричао да је [REDACTED] а ја сам онда рекла да је „Буроња“ прошао пуцајући, да је тај [REDACTED] дошао из њива у моју кућу да се сакрије и био је ту до можда предвече када се могао прошењати јер он је у другој улици, тај [REDACTED] није у нашој, али њиве су ту. И он је када се мало помрачило онда је кроз неке међе жбуња отишао својој кући.

Адвокат Томислав Вишњић: Пошто кажете...

Сведок [REDACTED]: Али тај ми је [REDACTED] рекао да је погинуо му тај стричевић [REDACTED], да је рањена му мати на тим њивама...

Адвокат Томислав Вишњић: Да, то је други догађај. А да Вас вратим поново на ово, да ли се Ви можда сећате како је Драгишић био обучен тај дан?

Сведок [REDACTED]: У униформи, маскирна униформа.

Адвокат Томислав Вишњић: Када кажете маскирна униформа, то мислите на ову војну, је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Ја. Ја.

Адвокат Томислав Вишњић: Добро. А овај брат кога сте видели, његов, како је он био обучен?

Сведок [REDACTED]: Ја мислим нисам баш сигурна је ли он био као да је био у фармеркама, нисам то баш, а Драгишића тога видела сам „Буроњу“ у војном одјелу, шареноме.

Адвокат Томислав Вишњић: Добро, шареном војном одјелу?

Сведок [REDACTED]: Ја.

Адвокат Томислав Вишњић: Добро, а кажите ми не можете да се сетите како је био Драгишићев брат овај обучен, али сећате се да је носио неку зелену кутију, како сте тај детаљ запамтили? Зашто Вам је то запало за око?

Сведок [REDACTED]: Па када, у томе страху ја сам само видела зелену кутију, јел сандучић неки, тако неки и за њим је трчао.

Адвокат Томислав Вишњић: Значи Ви нисте видели ништа везано за сам догађај у вези [REDACTED], да ли сам у праву?

Сведок [REDACTED]: Нисам, нисам видела ништа, само сам чула пуцњаву, видела нисам.

Адвокат Томислав Вишњић: Нисте видели ништа ни везано за догађај око [REDACTED], да ли сам у праву?

Сведок [REDACTED]: Нисам, нисам јер ја сам одмах утрчала у кућу и више нисам смјела ни изићи.

Адвокат Томислав Вишњић: Да, нисте видели ништа ни за догађај везан за [REDACTED], да ли сам у праву?

Сведок [REDACTED]: Нисам, нисам видела ја.

Адвокат Томислав Вишњић: Нисте видели ништа...

Сведок [REDACTED]: Ја сам само чула пуцњаву, пуца се непрекидно се пуцало, како...

Адвокат Томислав Вишњић: А нисте ништа чули ни за [REDACTED]

Сведок [REDACTED]: Е то чула јесам да је тај звани „Буроња“ убио [REDACTED]

Адвокат Томислав Вишњић: А кажите ми колико дуго је трајала та пуцњава од кад сте Ви видели Драгишића како пуца испред Ваше куће па до, колико је још дуго та пуцњава трајала по Вашем најбољем сећању?

Сведок [REDACTED]: Па кад је почео код куће пуцати то се није дуго пуцало, он је протрчао крај куће и пуцо и отишо у град, а онда је запуцало са свих страна, ко је све то пуцо ја немам појма. Он је само протрчо крај моје куће и држо је пушку тако и само то, то пуца...

Адвокат Томислав Вишњић: Значи он је он пуцао ако вас добро сада, да опишем ово што показујете рукама он је пуцао у ваздух лево десно без икакве контроле, да ли сам у праву?

Сведок [REDACTED]: Ја, ја, ишо је тако, лијево десно са пушком...

Председник већа: У ком правцу?

Адвокат Томислав Вишњић: Показује.

Председник већа: У реду али нема показивања.

Адвокат Томислав Вишњић: Покушавам да опишем ето то је.

Председник већа: Ајте извините, да се умешам. У ком правцу је пуцао да ли сте видели? Да ли сте видели у ком правцу је пуцао?

Сведок [REDACTED]: Па трчо је улицом и пуцо је и лијево и десно.

Председник већа: Да ли лијево и десно у ваздух, или не?

Сведок [REDACTED]: Ама није у ваздух, окренуто према кућа, лијево десно он је знао је су муслиманске куће и према тима је кућама и пуцо. Није у ваздух, каки ваздух.

Председник већа: Зато што сте тако показали рукама, зато бранилац тако и пита, зато. Зато Вас и ја питам. Изволите.

Адвокат Томислав Вишњић: А у колико је кућа пуцао кад је прошо поред Ваше куће, то што сте видели?

Сведок [REDACTED]: Молим?

Адвокат Томислав Вишњић: На колико је кућа пуцао кад је пролазио испред Ваше куће кад сте га видели, што сте Ви видели?

Сведок [REDACTED]: Па то је пре било јел` аутоматска каква је, пуно је било метака он није прекидао пуцати.

Председник већа: На колико кућа, пита бранилац, да ли сте видели.

Сведок [REDACTED]: А на колико кућа, извињавам се.

Председник већа: Јесте.

Сведок [REDACTED]: Па има ту, сад моја кућа па српска је ниже мене, а две су муслиманске изнад мене...

Председник већа: Не то, не то, не то, извињавам се. На колико кућа је пуцао а да сте Ви видели?

Сведок [REDACTED]: Па пуцо је и на моју и, ја не знам, ја знам само да је пуцао према мојој кући и ишо даље.

Адвокат Томислав Вишњић: Значи пуцао је само на Вашу кућу?

Сведок [REDACTED]: Ја.

Адвокат Томислав Вишњић: А јел` погодио Вашу кућу?

Сведок [REDACTED]: Па јел` тог тренутка погођена ал` кућа је после била сва изрешетана прозори изразбијани од метака, у кући је било метака и свега, јел` тад, јер ми смо побјегли тад из куће и отишли смо у стару зграду је је била полиција некада, ту су били неки људи и ми смо ту ...

Адвокат Томислав Вишњић: Добро. А сад Вас питам за тај дан, кад је дошао Ваш син Един да ли је Ваша кућа тада била погођена или није?

Сведок [REDACTED]: Није.

Адвокат Томислав Вишњић: Није била.

Сведок [REDACTED]: Мислим да је изнад гараже прозор био погођен, јер тад сам видела.

Адвокат Томислав Вишњић: Јесте сигурни, или мислите? Јесте сигурни или мислите, само?

Сведок [REDACTED]: Нисам разумила.

Адвокат Томислав Вишњић: Кажем да ли сте сигурни у то да је и гаража била погођена или Вам се то сада, само мислите, зато што нисте дали јасно изјаву.

Сведок [REDACTED]: Па било је, јер знате шта ја не могу се свега тога детаља сјетити, то је прошло година, а у томе страху ниси ти могло ни гледати шта је све погођено, јер ми од тога дана нисмо скоро ни боравили у својој кући, ми смо бјежали тамо, бјежали вамо, нисмо смели боравити у кући. Е ту ноћ 22. септембра тај је Драгишић са црвеним „Голфом“ довезо на цести пред моју кућу некаквог званог „Рамба“, што је био страх и трепет у Петровцу и истако је на цести и показа је прстом на моју кућу и тад је, још је један војник био са тим „Рамбом“ и почели су пуцати, нас четворо је било у кући, ја и мојих троје дјеце и ми смо, како имам врата и до баште и до цесте, дјеца су истрчала на тај улаз до баште и пошли су између зграда, између комшинске куће и моје куће и тај „Рамбо“ мени ранио старијег сина у бутину позада, како је он трчо он је њега ранио и ја сам утрчала...

Адвокат Томислав Вишњић: Извините што Вас прекидам...

Сведок [REDACTED]:кад је то све испуцано ми смо се посакривали...

Адвокат Томислав Вишњић: Добро.

Председник већа: Извињавам се то се ради о другом догађају који не обрађујемо сада, али ...

Адвокат Томислав Вишњић: Ал` пошто сте поменули Драгишића морам да Вам кажем да кад сте давали изјаву за тај други догађај да сте рекли да је неко довезао тог „Рамба“ до Ваше куће и нисте поменули Драгишића. Сад нам кажете да је то баш био Драгишић. Чега се у ствари Ви сећате?

Сведок [REDACTED]: Па мој тај старији син што је погину, ми смо сједили у кухињи, кухиња је до цесте прозор и ми смо сједили у кухињи пили чај, тај најстарији ми је син реко, ево [REDACTED], ја нисам ти познавала „[REDACTED]“ и они како је ограда ниска, они нису ни отворили капију они су прескакали преко ограде и одма су запуцали.

Адвокат Томислав Вишњић: Госпођо ██████ ја се извињавам ал` морам и овде да Вас исправим зато што у овој изјави коју сте дали 2012. године Ви кажете да је Ваш старији ██████, јел` тако се зове?

Сведок ██████: Ја.

Адвокат Томислав Вишњић: Он је рекао „готови смо ево ██████“, а не „готови смо ево ██████“. Јел` дозвољавате да сад грешите у томе?

Сведок ██████: „Ево ██████ готови смо“ и тад ми је син и рањен и ту је ноћ исту и убијен.

Адвокат Томислав Вишњић: Добро.

Сведок ██████: Јер ми смо разбежали се нормално од те пуцњаве, ја свог сина више нисам с њим ни причала, ни видела, видела сам га мртва.

Адвокат Томислав Вишњић: Добро госпођо ██████ разумем да сте били под таквим осећањима да вам можда сећање није најбоље, само сам покушао да вам скренем пажњу на делове изјаве који не одговарају овоме што сте данас говорили. Хвала немам више питања.

Председник већа: Ја имам пар питања за Вас. Само да се надовежем на неко од последњих питања браниоца, рекли сте да је пуцао на муслиманске куће. Да ли је ту било српских кућа у близини? Да ли је било српских кућа ту?

Сведок ██████: Па јесте ту је било бјешано на пример са десне стране нама уз моју кућу само се може проћи била српска кућа, а с горњу, с леву страну била је муслиманска кућа и нормално да је само пуцо по муслиманским.

Председник већа: Само по муслиманским, то сте видели јел` тако? Или то закључујете. Да ли сте то видели или само закључујете?

Сведок ██████: Па видла сам да је баш пуцо према мојој кући а да ли је доле нисам ништа видла, јер ја сам се сакрила и нисам смјела мрднути од...

Председник већа: Добро.

Сведок ██████: Јер кад је трчо једноставно је пуцо према мојој кући.

Председник већа: Колико сте били удаљени од њега у том моменту док сте се крили иза сена?

Сведок ██████: Па можда тридесетак метара од улице.

Председник већа: Добро. Да ли је Буроња нешто говорио док је трчао и пуцао?

Сведок ██████: Псово је...

Председник већа: Шта је псово?

Сведок [REDACTED]: Пуно је псово, вико...

Председник већа: Шта је псово и шта је вико?

Сведок [REDACTED]: Турску...

Председник већа: Слободно кажите.

Сведок [REDACTED]: Псово је турску матер, ово-оно, побићу вас, то је вико.

Председник већа: Добро. Нових питања да ли има? Нема. [REDACTED] имате Ви питања? Немате. Да ли имате нешто да додате нешто што мислите да је важно да смо пропустили да вас питамо везано за овај догађај?

Сведок [REDACTED]: Па не знам да имам нешто важно, то што сам рекла.

Председник већа: Добро. Хвала лепо. Што се нас тиче сведок је завршио. Можете нам позвати [REDACTED].

Судија Кантоналног суда Бихаћ Фата Надаревић: У реду колега. Сведок [REDACTED] напустите судницу.

У судницу позовите [REDACTED]. Изволите госпођо сједите ту. Да, то је простор за свједоке.

Председник већа: Колегинице само идентитет ћемо исто као и са претходним сведоком.

Судија Кантоналног суда Бихаћ Фата Надаревић: Колеге, председниче већа и чланови већа,

идентитет [REDACTED] утврђен на основу личне карте која је издана [REDACTED]

Председник већа: Добро.

Дакле приступила је сведок [REDACTED], идентитет утврђен увидом у лични документ како је ближе евидентирано аудио техником овог суда.

Васва добар дан.

Сведок [REDACTED]: Не чујем.

Судија Кантоналног суда Бихаћ Фата Надаревић: Вама се обраћа.

Председник већа: Добар дан кажем [REDACTED], јел' ме чујете?

Сведок [REDACTED]: Не чујем.

Председник већа: Чујете?

Сведок [REDACTED]: Не чујем.

Председник већа: Да ли ме чујете сада?

Сведок [REDACTED]: Не чујем, ево слабо, не чујем ништа.

Председник већа: Имате неке слушалице, или нешто?

Судија Кантоналног суда Бихаћ Фата Надаревих: Јел чујете кад Вам се судија обраћа са добар дан?

Сведок [REDACTED]: Слабо чујем, нисам чула ништа.

Председник већа: Колегинице, јел имате Ви можда тамо слушалице евентуално?

Судија Кантоналног суда Бихаћ Фата Надаревих: Не, не колега, ево већ смо реаговали, немају слушалице.

Председник већа: Ништа, ја ћу пробати да будем гласнији па да, надам се да ће ме чути сведок.

Добар дан, да ли ме сада чујете?

Сведок [REDACTED]: Па чујем сад, питате јел ме чујете. Чујем сад.

Председник већа: Добро, кажите ми име оца Вашег?

Сведок [REDACTED]: Име оца? Име оца [REDACTED], име оца.

Председник већа: Добро. Девојачко презиме мајке?

Сведок [REDACTED]:

Председник већа: А девојачко?

Сведок [REDACTED]: Девојачко [REDACTED].

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: Ја.

Председник већа: Рођени сте [REDACTED] јел тако?

Сведок [REDACTED]: Ја.

Председник већа: У Босанском Петровцу, јел тако?

Сведок [REDACTED]: Ја, ја.

Председник већа: Живите у улици [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Добро, да ли сте у сродству или у завади са Драгишић Миланом?

Сведок [REDACTED]: Нисмо били у завади никад, били смо комшије, никад нисмо били у завади, причали смо увјек, разговарали све нормално.

Председник већа: Добро. Ви сте дали изјаву пред Управом полиције Унско-санског кантона 26.12.2011. године, да ли остајете при тој изјави коју сте дали, ако је се сећате уопште, везано за догађај од 20. септембра '92. године?

Сведок [REDACTED]: Сјећам се, сјећам се добро.

Председник већа: Да ли остајете при тој изјави коју сте дали тада?

Сведок [REDACTED]: Да опет поновим изјаву.

Председник већа: Да ли остајете најпре при тој изјави?

Сведок [REDACTED]: Остајем, остајем увјек при оном што сам онда рекла и сада исто и увјек могу исто рећи.

Председник већа: Добро, ајте нам укратко поновите шта се десило тог дана? Где сте се Ви налазили и шта се десило?

Сведок [REDACTED]: 20. септембра у раним поподневним сатима ја сам сједела у својој кући са породицом за шиваћом машином. Дошла ми је од брата ћерка [REDACTED]

Председник већа: Извињавам се само, извињавам се сачекајте само секунд. Пропустио сам заклетву да Вам саопштим, Ви ћете само рећи да, а претходно да ћете бити испитани у својству сведока, да сте дужни да говорите истину, одговарате на постављена питања, да је давање лажног исказа представља кривично дело, као и да положите заклетву тј. рећи ћете да да не понављате цео текст заклетве „Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што пред судом будем питана говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати“. Ви само кажите „Да“ да не понављате све то.

[REDACTED]: Да кажем.

Председник већа: Ако прихватате заклетву кажите да.

Судија Кантоналног суда Бихаћ Фата Надаревић: Да ли могу објаснити сведоку, опростите колега...

Председник већа: Ја Вас не чујем сад. Вас не чујем. Само треба да каже да текст заклетве који је управо чула, да га не понавља.

Судија Кантоналног суда Бихаћ Фата Надаревић: Колега, свједок Вас није разумјела, да ли сте сугласни обзиром да имам испред себе заклетву, члан 96 ЗКП-а, да ли могу да свједок Вам прочита?

Председник већа: Нека прочита.

Сведок [REDACTED] Нисам наочаре понијела.

Судија Кантоналног суда Бихаћ Фата Надаревић: Прочитајте ту заклетву молим Вас у микрофон.

Сведок [REDACTED] Заклињем се својом чашћу да ћу у свему што будете питали говорити само истину и да ништа од много што није познато нећу прећутати.

Председник већа: Добро. Хвала. Ајте нам сад испричајте шта је било тог дана. Знате о чему се ради, због чега...

Сведок [REDACTED]: Тог дана, 20. септембра у прије, раним поподневним сатима ја сам сједела у својој кући са породицом, сједела сам за шиваћом машином и шила сам торбе братовој ћерки. У међувремену моја је ћерка изишла вани да покупи јаја из ћумеза да унесе и ушла је каже мама пуно се пуца у Дочићима, то су Дочићи ће је Миланова кућа ту. Кажем није реко зашумно, пуца се увјек. Онда је она овај само што је тако ушла, у том сам ја видела [REDACTED], то су браћа и не знам како им је било име раније, они су носили оне пушке и они су реденици вукли се по земљи. Па кажем ја ево [REDACTED] иду пушкама, каже овај, каже мој муж идем ја да видим шта је, да није неко упо у Петровац. Он је изишао и отворио улазна врата и он је њих упитао шта је било, у то [REDACTED] опсово њему мајку и репетиро је он, репетиро је он пушку, док је овај затворио врата њему је брат говорио „Не њега, дај му мајку“, брат свом. Он је испуцао у нашу кућу тако да је мог мужа десну руку окрзнуо а све друге оне метке окрено кроз степенице које воде на спрат, и тако је он, ми смо сви легли под сто, био је мој свекар, он је умро, био мој муж, моја ћерка, била је моја родица ова [REDACTED] што ће свједочити и [REDACTED] ова што је била од брата. Тако онда ми нисмо, то је за, он је ишо кога је год видио он је пуцо. Испуцо у ћуку оног од комшије нашег и ми смо онда, ја сам ту братову ћер водила све преко њива, то нигдје нико се није видио. У међувремену он је отишао, шта је даље било ја не знам, само знам да је мог мужа окрзнуо, није могао отићи ни лекару ни никуд кад нисмо смели никуд ићи. И тако онда смо чули послуже да је он убио [REDACTED] комшију и да је убио код хотела старог што су резали дрва, и тако не знам то је било онда мукла тишина, само су се чули пуцњи и то, ми нисмо никуд смјели изићи.

Председник већа: Шта сте још чули...

Сведок [REDACTED]: Ето тада од 20. до 24. ми смо се крили по шталама и свукуд да сам ја, да смо 24. изишли, ја сам се била изнесвјестила, нисам ништа јела четири дана, ништа, од страха и ту сам била се изгубила и отишли смо ми камионима, док сам ја дошла у Зенид то је близу, није два три километра од Петровца, мене су ранили, бутну кост ми сломили да сам ја завршила у Травник у болници 42 дана. Тако и

данас носим ту шипку и те успомене ратне, ето мом мужу није нико указао помоћ док нисмо дошли у Травник, онда су му сестре медицинске превиле руку тако да нисмо ишли ни лекару, нит смо имали каквих потврда ни ништа, ето. Ето ако има још нешто да питате...

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: ...ја ћу радо одговорити.

Председник већа: Најпре ће тужилац да Вам поставља...тужилац најпре ће постављати питања па бранилац па евентуално веће. Изволите.

Заменик тужиоца за организовани криминал: Добар дан.

Председник већа: Само морате гласније.

Сведок [REDACTED]: Добар дан.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Заменик тужиоца за ратне злочине Снежана Станојковић.

Сведок [REDACTED]: Не знам, нисам чула, не чујем.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Заменик тужиоца за ратне злочине Снежана Станојковић.

Сведок [REDACTED]: Да, добро.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Имам само једно питање. Кажите ми, ово сте ми лепо, нама данас објаснили како се то одиграло, међутим, да ли се сећате да је била нека комуникација између [REDACTED], [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Не знам, само је њега опсовао тај дан да не пуца у мог мужа, он је њему да му мајку, он, немој у њег пуцати, не у њег каже, нису се никад свађали нит су ништа, он није то, док је он репетирао, мој муж затворио врата док је иш'о кроз ходник он је њега у лијеву руку окрзнуо а пуцао је све кроз степенице у купатило отишло кроз врата, све они његови што је пуцао, што је год било на степеницама то је оштећено било.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јел могу да закључим да је у ствари Бекрија покушао да спаси Вашег супруга?

Сведок [REDACTED]: Да спаси мог мужа, ја, јест сигурно, то је истина.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И само ми реците...

Сведок [REDACTED]: Он је на њега... Молим?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Само ми реците колико је од Драгишића куће удаљена Ваша кућа?

Сведок [REDACTED]: Па можда 200 метара, а можда није ни толко.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А где се налазила у односу на Вашу кућу и Драгишића кућу, кућа [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Молим?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ми кажете...

Сведок [REDACTED]: Нисам чула.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Где се налазила кућа [REDACTED]?

Сведок [REDACTED] кућа се налазила ограда уз њихову одмах, први комшија [REDACTED] био убио док је био дошао до наше куће и ранио му унука.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хвала. Толико.

Председник већа: Само извињавам се, око унука, хоћете да питате, ранио му унука.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па знам за сина.

Председник већа: Да ли сина, или унука?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Опростите, сад сте рекли да му је ранио унука?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED] он је био ранио, кад је [REDACTED] убио.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па јесте сигурни да је унук, или евентуално [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Па ја сам чула унук али ја нисам видила, нисам видила ко је јел само ја сам чула убио [REDACTED] и ранио му унука, био је мало дијете. Сад је момак.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хвала.

Сведок [REDACTED]: Оно што нисам видила не могу бит сигурна.

Председник већа: Добро. Браниоче изволите само будите и Ви гласни, приђите мало Ви сте високи, приђите микрофону да би Вас...

Адвокат Томислав Вишњић: Добар дан госпођо [REDACTED] ја сам Томислав Вишњић адвокат.

Сведок [REDACTED]: Добар дан.

Адвокат Томислав Вишњић: Имам за Вас једно питање.

Сведок [REDACTED]: Изволте.

Адвокат Томислав Вишњић: Док сте гледали кроз прозор у Драгишиће, Ви нисте видели да они пуцају у оног [REDACTED], да ли сам у праву?

Сведок [REDACTED]: То је једна кућа од мог дјевера, раставља нас од [REDACTED] куће и нисам видела то ништа, ја сам видела ово што је код моје куће било, даље нисам смела ни помолити главе.

Адвокат Томислав Вишњић: Добро. И у том тренутку кад сте гледали Драгишиће, Ви нисте знали шта се пре тога дешавало? Да ли сам у праву?

Сведок [REDACTED]: Нисмо уопште, само мени је ћерка рекла да се пуца, каже у Дочићима се пуца пуно.

Адвокат Томислав Вишњић: Добро, добро.

Сведок [REDACTED]: Па није необично реко, пуца се увјек.

Адвокат Томислав Вишњић: Добро.

Сведок [REDACTED]: У међувремену тад је он пуцао кад је чуо да му је брат погину он је одма узео оружје и убио Асима.

Адвокат Томислав Вишњић: Добро, хвала.

Сведок [REDACTED]: А нисмо ми знали то, ми смо тек послѣје чули шта је било.

Адвокат Томислав Вишњић: И још једно питање, кад се све то десило на крају, Ви нисте знали где су Драгишићи отишли, да ли према граду или назад према кући, да ли сам у праву?

Сведок [REDACTED]: Молим?

Адвокат Томислав Вишњић: Кад се завршио цео догађај...

Сведок [REDACTED]: Ја...

Адвокат Томислав Вишњић: Ви нисте знали где су Драгишићи отишли, на коју страну после тога?

Сведок [REDACTED]: Не знамо, не знам, они су отишли право цестом, цеста је водила у град, ништа не знамо даље. Од моје куће не знам ништа.

Адвокат Томислав Вишњић: Добро. Не знате ни да ли су се можда вратили назад? Да ли сам у праву?

Сведок [REDACTED]: Не знам.

Адвокат Томислав Вишњић: Хвала.

Сведок [REDACTED]: Не знам.

Адвокат Томислав Вишњић: Хвала. Немам више питања.

Председник већа: Добро. Добар дан, сад председник већа, ја Вам постављам питања, дакле [REDACTED], само ми поновите овај детаљ, да ли се обратио Вашем супругу и на који начин пре него што је пуцао?

Сведок [REDACTED]: Ништа, он је само рекао шта ме питаш каже, питаш ме да није мој брат погино, реко му је.

Председник већа: Зато што сте рекли приликом претходног...

Сведок [REDACTED]: И он је репетиро а њему је [REDACTED] реко не њега да му мајку, каже опсова њему мајку, своју мајку опсовао. Он није то слушао, он је репетиро и испуцо колко је мислио.

Председник већа: Добро, малопре Вас је питао бранилац да ли сте видели [REDACTED] знате што Вас питам...

Сведок [REDACTED]: Нисам чула.

Председник већа: [REDACTED] каже [REDACTED] је погледала кроз прозор кухиње и рекла [REDACTED] иде низбрдо путем и пуца, ено...

Сведок [REDACTED]: Да, да, иду реко, аха...

Председник већа: Да, да, кажите, кажите.

Сведок [REDACTED]: Иде [REDACTED] и каже носе оружје вуче се по земљи они реденици они, не знам ни како се зове која пушка, нисам никад чула ни с тим ни располагала.

Председник већа: Да ли сте видели да [REDACTED] [REDACTED]

Сведок [REDACTED]: Није, у мојој кући није ранио никога а чула сам онда да је код старог хотела убио [REDACTED] не знам како је било име момку.

Председник већа: Добро. Да ли сте...

Сведок [REDACTED]: Они су били на радној обавези и ништа не знам последије шта је било не знам.

Председник већа: Добро. Питам Вас зато што [REDACTED] каже да сте Ви рекли „види [REDACTED] иде низбрдо путем и пуца, ено изгледа пуца на [REDACTED] прескочи своју ограду и бјежи“. То каже [REDACTED]

Сведок [REDACTED]: [REDACTED] је... ја сам видела за машином да иду њих двојица, ја нисам видела [REDACTED] ништа ја [REDACTED] нисам видела, не могу рећи оно што нисам.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: Јер [REDACTED] је мог дјевера кућа преградила је [REDACTED] кућу и тамо шта су радили, ја сам њих видела од дјеверове куће према нашој.

Председник већа: Нисте видели ни да [REDACTED] прескаче ограду неку?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED] ја не знам, [REDACTED] е прескакао ограде и побјегао горе код мог мужа од стричевића, тамо је бјежао ваљда, ја га нисам видела.

Председник већа: Нисте га Ви видели да прескаче ограду, нити да [REDACTED] пуца у њега?

Сведок [REDACTED]: Нисам видела, нисам ја то, то ко је био ближе можда је али ја оно што нисам не могу рећи. Ја сам њих двојицу само видела.

Председник већа: Добро, имате ли нових питања? Немате. Хвала лепо [REDACTED]. Што се нас тиче Ви сте слободни. Хвала лепо.

Сведок [REDACTED]: Хвала. Само немојте нас више звати.

Судија Кантоналног суда Бихаћ Фата Надаревић: У реду, хвала.

Председник већа: Колегинице, следећа нам је Куртовић и убеђен сам да је [REDACTED] иде дх, вероватно тако и пише у личној карти, мислим да се тако и потписала овде [REDACTED]

Судија Кантоналног суда Бихаћ Фата Надаревић: У праву сте колега, из личне карте произилази то име.

Председник већа: Е добро.

Судија Кантоналног суда Бихаћ Фата Надаревић: Изволте сјести ту госпођо.

Сведок [REDACTED]: Овдје?

Судија Кантоналног суда Бихаћ Фата Надаревић: Да, ту седните.

У судници је присутно лице [REDACTED], чији идентитет утврђујем на основу личне карте [REDACTED]

Председник већа: Добро. Дакле идентитет утврђен увидом у личну карту како је то ближе евидентирано аудио техником овог суда.

Добар дан [REDACTED].

Сведок [REDACTED]: Добар дан.

Председник већа: Како ме Ви чујете?

Сведок [REDACTED]: Чујем добро. За сад добро чујем.

Председник већа: Добро, кажите ми...

Сведок [REDACTED]: А добро и памтим.

Председник већа: Е одлично. Кажите ми име оца молим Вас?

Сведок [REDACTED]: Молим?

Председник већа: Име оца?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED]

Председник већа: Добро, име мајке и девојачко презиме мајке?

Сведок [REDACTED]: Име мајке јел?

Председник већа: Да.

Сведок [REDACTED]

Председник већа: А девојачко?

Сведок [REDACTED] мајка.

Председник већа: Добро. Рођени сте када и где?

Сведок [REDACTED]

Председник већа: Где? У Босанском Петровцу, јел тако?

Сведок [REDACTED]: Босански Петровац.

Председник већа: Добро, живите у [REDACTED] је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Ја, тачно ту живим.

Председник већа: Добро, нисте у сродству, нити у завади или можда јесте са Драгишић Миланом?

Сведок [REDACTED]: У чему?

Председник већа: У завади или сродству?

Сведок [REDACTED]: Нисам, нисам, у сродству али јесмо комшије били, комшије смо.

Председник већа: Бићете испитани...

Сведок [REDACTED]: Јер ми смо у истој улици.

Председник већа: Добро, бићете испитани у својству сведока, дужни сте да говорите истину и одговарате на постављена питања, давање лажног исказа представља кривично дело, нисте дужни да одговарате на поједина питања ако би сте тиме себе или блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, испричаћу Вам текст заклетве за сведока, Ви ћете само рећи да да га не понављате: заклињем се својом чашћу да ћу о свему што пред судом будем питана говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.....

Сведок [REDACTED]: Ја. Истину, истину и само истину, оно што сам видела и чула и очима својим..

Председник већа: Добро... [REDACTED] Ви сте дали изјаву у полицији Унско-санског кантона 29.12.2011. године, да ли остајете при тој изјави коју сте дали?

Сведок [REDACTED]: Шта сте рекли?

Председник већа: Да ли остајете при тој изјави коју сте тада дали полицији?

Сведок [REDACTED]: Остајем, што сам тада рекла то и дана исто све знам и рекла сам праву истину.

Председник већа: Е ајте нам сада поновите укратко шта се десило, где сте били и шта сте радили тог 20. септембра 1992. године?

Сведок [REDACTED]: Сједила сам код своје родице [REDACTED] код ње сам и ноћивала тих дана, пошто сам сама била у кући и ишла сам тај дан отишла сам код ње зетекла сам [REDACTED], од њезиног брата ћерку, донела је неке торбе да јој шије и тако смо се, она је сједила за машином а ја сам сједила овамо и одједном смо чули неку пуцњаву, а [REDACTED] пошто је сједила за машином она је погледала и каже шта се каже ово пуца рано тако, јер иначе оно се увече пуцало касно и тако, онда она је погледала како је за машином погледала, она је видла да „[REDACTED] иде и пуца на кога је пуцао, она је примјетила само да он пуца, а на кога је пуцао ја то нисам видла, а па каже зашто он сада каже пуца шта је ово, а у то је био [REDACTED] њезин муж и ћерка [REDACTED] и они су били туде исто у то, онда је рекао [REDACTED] њен муж, овај ма чекај каже [REDACTED] зашто види каже „[REDACTED]“ пуца, зашто он каже шта је ово да није неко напао на Петровац, тако је рекао, а [REDACTED] је рекла немој [REDACTED] излазити молим те видиш каже он носи пушку и оно, оно што се овако клиже низ њега, они, муниција нека, а он је каже он не да ја видим каже зашто он пуца, и он је изашао да упита, утоме је он одмах репетирао у њега, како је изашао на десну, на лијеву страну, на врата, он је репетирао и нешто му је опсовао, нешто вулгарно је опсовао, а утом је изашла и његова ћерка за њим, али је ишао овај брат „[REDACTED]“ и ишао је за њим и викао је, он је већ био репетирао и ми смо то видели с прозора, запомага [REDACTED] његова жена, а убише ми каже [REDACTED], у томе брат „[REDACTED]“ ишао за њим трк човек, трчао и каже немој молим, не, не у ту кућу

пуцати, не, не, не и он је мјесто на лијеву страну што је репетирао, како је [REDACTED] изашао, он је на десну страну окренуо и репетирао, опалио је, ми смо сви полегли што нас је било у кући, легли смо под то. Међутим, он је пуцао тамо према, и сву шољу како је клозет био отворен, та је шоља разнешена, а ли да није било „[REDACTED] можда би, [REDACTED] би погинуо сигурно и мала његова, а можда би ушао и у кућу, ја то не знам јер за даље немам шта да кажем, онда је он у том времену када је то све изрепетирао, ми знамо шта је он [REDACTED] убијен, ми не знамо даље ништа. Међутим, када се то мало умирило неко врата отвара и ми сада мислимо да он иде да нас побије, у томе се [REDACTED] промолио, побледио, побледио, сав крвав овако сав је крвав, [REDACTED] ја прва диже главу и кажем па [REDACTED] јеси ли жив брате, каже јесам, од шта си крвав, каже од стакла, од стакла је он крвав, значи није пуцао у њега, ради овога „[REDACTED] брата, он је репетирао на десну страну и он је тамо разнио да је случајно ко био на шољи у ВЦ-у, ма сва је шоља разнешена, е тако, а није он ушао, даље је ошао и мала је ушла блиједа [REDACTED] сви смо ми тада страх претрпили. То ми само знамо, ево ја сам стварно срчани болесник, а до рата сам била ко дјевојка, ја мислим да није било здравије жене од мене, али ја сам уз рат много штошта претрпјела, много штошта. Сад што се тиче није мени дошао, није мене напао, није у ме пуцао, ја то не могу рећи, али ово што сам видела и како сам видела, даље је онда ошао даље, даље ја нисам видла ни кога је, ми смо чули, чак ја нисам знала зашто он пуца. Онда смо после чули да су неки рањени, његов брат да су дошли из Бихаћа мртви, и да је његов брат [REDACTED] најмлађи погинуо, то смо касније чули, и онда после смо чули да је убио онога, убио онога, убио шта ја знам првог комшију па ранио комшију, па ошао у чаршију, оне побио на циркулару, па [REDACTED] неког [REDACTED], па тако то смо чули све, али даље ми нисмо никуда смјели, углавном смо тако прошли. Ушао у кућу није, а да није било „[REDACTED]“ свака част, а ја ни од њега нисам никад проживила никакву лошу ријеч, он је знао ићи са ратишта, пошто је ишао са мојим дјететом у осмогодишњу школу, он је мени комшија, сваки би дан пролазио крај куће, он је увјек упитао за мог сина, мој је син у Сарајеву био и увјек пита где је [REDACTED] и како је, никад ми није једну ружну рјеч рекао не могу рећи, а ово што сам преживјела тада у [REDACTED] кући, то сам преживјела и то вам кажем исто увјек вам то кажем. Даље нисам ништа видела, после сам чула да су од [REDACTED] мога комшије два сина погинула, који их је убијао ја то не знам, нисам видела, ето колико знам толико.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: И ако треба још Ви мене питајте.

Председник већа: Питаћемо.

Сведок [REDACTED]: Исто што сам видела и чула и што знам то ћу вам рећи.

Председник већа: Сад ћу Вас препустити...

Сведок [REDACTED]: Иако имам те године али ја нисам посенилила, нити шта заборављам, послје сам отишла, ја сам била у Зеници, много сам свашта видела.

Председник већа: Добро, сада ће тужилац да Вам поставља питања, потом бранилац, а потом и веће евентуално. Изволите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добар дан. Снежана Станојковић, заменик тужиоца за ратне злочине. Поставићу Вам неколико питања, је ли ме чујете?

Сведок [REDACTED]: Изволите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кажите ми у кући овом приликом када је пуцао Драгишић, ко је све био у кући [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Шта сте рекли, ко је био?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да.

Сведок [REDACTED]: Нисам разумјела.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Када је Драгишић пуцао, ко је у [REDACTED] кући све био?

Сведок [REDACTED]: Није него он је са цесте, крај, [REDACTED] је изашао на врата, и пита комшија шта је то, зашто пуцаш.

Председник већа: Ко је био у кући...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, слушајте ме пажљиво госпођо, значи у [REDACTED] кући, ко је био све Ви и ко још?

Сведок [REDACTED]: Била је [REDACTED], била је [REDACTED], била [REDACTED] кући, [REDACTED] доњела неке торбе да јој тетка шије, тако каже мора из Петровца ми морамо ићи па морамо ићи, па сваки дан неке сједнице у Петровцу, морају ићи Муслимани из Петровца, нема, то је српска земља, и тако то је говорило, ја се нисам припремала, ја сам мислила да никада нећу изаћи из Петровца. Ја нисам никоме ништа крива, ја сам ратно сироче из оног рата, мени је отац на Сутјесци погино и нама је сва фамилија....

Заменик тужиоца за ратне злочине: Разумела сам. Немам више питања. Хвала.

Председник већа: Браниоче?

Сведок [REDACTED]: Нисам разумила шта сте рекли.

Председник већа: Каже тужилац хвала. Сада ће бранилац евентуално да Вам поставља питања. Да ли имате питања?

Адвокат Томислав Вишњић: Имам.

Председник већа: Изволите.

Сведок [REDACTED]: Ви питајте шта год хоћете, ја ћу Вама одговорити било ко. Оно што сам видла и доживила ја ћу Вам рећи.

Председник већа: Добро, добро. Сачекајте сада да Вам бранилац постави питања.

Адвокат Томислав Вишњић: Госпођо, кад сте давали... Добар дан. Ја сам Томислав Вишњић, адвокат.

Сведок [REDACTED]: Да.

Адвокат Томислав Вишњић: Кад сте давали ову изјаву 2011. године...

Сведок [REDACTED]: Да.

Адвокат Томислав Вишњић: Вас је саслушавао неки [REDACTED].

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Адвокат Томислав Вишњић: Он је и пре тога разговарао са Вама. Да ли сам у праву?

Сведок [REDACTED]: Шта је... Тако одговарао.

Адвокат Томислав Вишњић: Значи, он је водио разговор, тај [REDACTED] је водио разговор са Вама.

Сведок [REDACTED]: Па, јесте тако, исто пито ме како сам то доживјела, јесам ли била, ко је био, јесам ли видла, је ли тај још пуцо, је ли прије тога пуцо, је ли прије [REDACTED] куће пуцо, али ја сам, колико сам то разумјела...

Председник већа: Добро, причали сте са њим. Дакле, Ваш одговор је да.

Изволите.

Адвокат Томислав Вишњић: Кад сте рекли...

Сведок [REDACTED]: С ким сам причала?

Адвокат Томислав Вишњић: Са [REDACTED].

Сведок [REDACTED]: Јесам, јесам.

Адвокат Томислав Вишњић: Е, добро.

Сведок [REDACTED]: Исто ме пито, ја сам то говорила...

Адвокат Томислав Вишњић: Кад сте разговарали, само полако, питаћу Вас ја, кад сте разговарали са њим...

Сведок [REDACTED]: Да.

Адвокат Томислав Вишњић: Да ли Вам је он помагао да се сетите неких догађаја?

Сведок [REDACTED]: Па, он, како ме пита, ја сам њему све, још више опширно причала него сад што вама кажем како сам исто видла, како је дошо „[REDACTED]“...

Адвокат Томислав Вишњић: Добро, добро, добро.

Сведок [REDACTED]: Зашто је [REDACTED] изашо. Зашто је његова ћерка изашла. Како смо се сакрили под сто.

Председник већа: Добро, добро.

Адвокат Томислав Вишњић: Е сад...

Сведок [REDACTED]: Све сам тако рекла.

Адвокат Томислав Вишњић: Е сад, да ли сте Ви њему рекли...

Сведок [REDACTED]: Да ли сам ја...

Адвокат Томислав Вишњић: Да ли сте Ви њему рекли следеће, да је Вама [REDACTED] рекла да „[REDACTED]“ пуца на „[REDACTED]“ прескаче ограду? Да ли сте Ви то рекли?

Сведок [REDACTED]: Он је пуцо [REDACTED] како је видла, како је била за машином, она је одозго видла да он иде и да пуца, али она је изгледа да је пуцо на ону страну где „[REDACTED]“ кућа и ми смо касније сазнали да је он пуцо на „[REDACTED]“ је сакрио, отишо кроз неко трње горе, сакрио се у живицу.

Адвокат Томислав Вишњић: А, је ли то Вама [REDACTED]...

Сведок [REDACTED]: [REDACTED].

Адвокат Томислав Вишњић: Тако је. А то Вама [REDACTED] није рекла у том...

Сведок [REDACTED]: А нисмо, ми нисмо то видјели, али је [REDACTED] видла да он пуца тамо према [REDACTED] кући и касније смо сазнали да „[REDACTED]“, да је „[REDACTED]“ отишо горе према [REDACTED] уз неку ограду, уз неко трње да је дошо горе, било је још људи, да је сав био од трња, да се...

Адвокат Томислав Вишњић: То сте све касније сазнали, из приче. Је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Да. Да, да.

Адвокат Томислав Вишњић: Добро. Значи, овај део Ваше изјаве...

Сведок [REDACTED]: А нисмо знали, нисмо знали...

Адвокат Томислав Вишњић: Само да Вас ја питам. Само да Вас ја питам.

Сведок [REDACTED]: Зашто је он пуцао. Ја сам касније сазнала зашто је он пуцо.

Адвокат Томислав Вишњић: Тако је. Значи, овај део Ваше изјаве...

Сведок [REDACTED]: Да.

Адвокат Томислав Вишњић: Где каже да је [REDACTED] Вама рекла да он пуца на „[REDACTED]“, то Ви нисте рекли...

Сведок [REDACTED]: Да на „[REDACTED]“...

Адвокат Томислав Вишњић: Да. То Ви нисте рекли [REDACTED] тада?

Сведок [REDACTED]: Ја јесам рекла да је он пуцо на оту страну и да је то био „[REDACTED]“ или је онај други брат или је „[REDACTED]“. Касније смо сазнали да је „[REDACTED]“ утеко горе у Хујића. Уз међе, кроз трње се провуко.

Адвокат Томислав Вишњић: Ајмо поново. Је ли то Вама рекла [REDACTED] или сте то Ви рекли?

Сведок [REDACTED]: Не. То смо ми чули касније. То смо чули.

Адвокат Томислав Вишњић: Јесте то тако рекли и [REDACTED] исто?

Сведок [REDACTED]: Па, ја јесам рекла тако и [REDACTED]. Све сам рекла што и вама кажем.

Адвокат Томислав Вишњић: И рекли сте [REDACTED] да сте то чули касније. Је ли тако? Да ли је тачно?

Сведок [REDACTED]: Да, да, да.

Адвокат Томислав Вишњић: Добро.

Сведок [REDACTED]: И на кога другог био, зато пошто је био ил је „[REDACTED]“, ил је..., али „[REDACTED]“ је био, ми смо касније и сазнали да је „[REDACTED]“ био.

Адвокат Томислав Вишњић: Да, да, то је јасно да сте касније сазнали. Још једно питање само. У Вашој изјави кажете да сте лежали на поду и да после нисте знали где су се даље [REDACTED] и Милан упутили. Да ли је то тачно?

Сведок [REDACTED]: Ошли су, ошли су према чаршији. Према чаршији, ошли су.

Адвокат Томислав Вишњић: А како то знате?

Сведок [REDACTED]: Јер нису се горе вратили, ошли су према чаршији. Онда смо ми...

Адвокат Томислав Вишњић: А како то знате ако сте лежали на поду?

Сведок [REDACTED]: Касније смо чули ко је све погинуо.

Адвокат Томислав Вишњић: Чек, чек, полако само. А како знате да су отишли према чаршији кад сте лежали на поду?

Сведок [REDACTED]: Па, кад смо се дигли, кад смо се дигли, кад је ушо [REDACTED] на врата видли смо да је крвав, ја мислим да је он рањен, ја сам чак њему рекла зар си [REDACTED] жив.

Адвокат Томислав Вишњић: А да ли сте видели...

Сведок [REDACTED]: Јер, пошто смо чули...

Адвокат Томислав Вишњић: А да ли сте видели [REDACTED] и Милана кад сте се дигли?

Сведок [REDACTED]: Видили, видели и „[REDACTED]“ кад је трчо према њему и он је кад је и репетиро и на коју страну.

Адвокат Томислав Вишњић: Значи, после пуцњаве, после пуцњаве, да ли сте видели [REDACTED] и Милана?

Сведок [REDACTED]: Не, не, не. То је било прије, кад је [REDACTED] изашо, кад је жена рекла немој излазити, немој [REDACTED] излазити.

Адвокат Томислав Вишњић: Сад Вас питам, после пуцњаве да ли сте видели Милана и [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Нисам. Послије пуцњаве ја нисам видла ни Милана ни [REDACTED]

Адвокат Томислав Вишњић: И не знате...

Сведок [REDACTED]: Јер чула сам...

Адвокат Томислав Вишњић: Полако само.

Сведок [REDACTED]: Чула сам касније.

Адвокат Томислав Вишњић: Сад Вас питам, шта сте видели, само ми говорите шта сте видели. Може тако?

Сведок [REDACTED]: Е, то што сам Вам рекла, то сам видјела. А они куд су отишли касније смо чули...

Адвокат Томислав Вишњић: Не, то што сте... Значи, Ви нисте видели куд су они отишли. Да ли сам у праву?

Сведок [REDACTED]: Нисам ја, нисам видла. Само зато што смо се забавили око [REDACTED]

Адвокат Томислав Вишњић: Хвала. Немам других питања.

Сведок [REDACTED]: Ето.

Председник већа: Председник већа. Колико сам ја закључио из онога што сте Ви рекли, да није било интервенције „[REDACTED]“ би пуцао ка [REDACTED] и убио га, је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Није, није, убио [REDACTED]...

Председник већа: Убио би.

Сведок [REDACTED]: А, јес био репетиро. Јес био репетиро.

Председник већа: Али, убио би га...

Сведок [REDACTED]: Јер, ми смо то видли, ми смо видли из собе једне...

Председник већа: [REDACTED]...

Сведок [REDACTED]: У другу собу кроз прозор.

Председник већа: [REDACTED], морате да чујете до краја. Када је „[REDACTED]“ рекао [REDACTED]“ да не пуца у [REDACTED]...

Сведок [REDACTED]: Да не пуца у ту кућу, каже, не у ту кућу, чујеш, гласно ће се виче, гласно, пошто су врата отворена кућна. Изашо је [REDACTED], оставио врата отворена. И било је оно љето.

Председник већа: Да ли је „[REDACTED]“, кад је пуцао, пуцао у правцу [REDACTED], или није?

Сведок [REDACTED]: Није, није у [REDACTED] пуцо, нег је репетиро, како је стојо на чесми, био је репетиро на ову страну да убије [REDACTED], на десну, а онда је окрено на лијеву, кад је овај „[REDACTED]“ отуд ишо за њим, вико, не у ту кућу пуцати, не, не, онда је он репетиро у лијеву страну и на друго крило врата и тако да је ишо директно шоља је сва била, поклопац, разнешено и тако. Ја сад сам неке јабуке резала и вангл био на степеницама за горе и тај је вангл и те јабуке и то све расуто куд је он пуцо. Он је репетиро и он је испуцо. А није у [REDACTED]. А то би сигурно да није било „[REDACTED]“. Сигурно би.

Председник већа: А да ли је пуцао ка улазу куће?

Сведок [REDACTED]: Нисам Вас разумела.

Председник већа: Да ли је пуцао ка улазу куће?

Сведок [REDACTED]: Ђе, у моју кућу?

Председник већа: Не у Вашу, него где сте се налазили, да ли је пуцао том приликом ка улазу те куће где сте се Ви налазили?

Сведок [REDACTED]: Да, да. Пуцо је на та врата кућна, пошто су имала два крила врата кућна и они како је [REDACTED] изашо на ову страну, једна врата што су отворена и стао, он је како је стао, тако је он одма њему с десне стране ваљда овако, репетиро и он је њега пита шта је комшија, да није ко нако Петровац? Вако је реко. Он је њему нешто опсово и тако, шта ја знам, ми смо се већ збланули, видимо да је пушка уперита, да је репетирана и ми, [REDACTED] је запомагала, погинуће ми [REDACTED]...

Председник већа: Добро, то сте нам рекли. И рекли сте да је „[REDACTED]“ рекао да не у ту кућу и онда је „[REDACTED]“ окренуо пушку у другу страну. Добро.

Сведок [REDACTED]: Он је опалио оно што је и било у пушци све, све и испуцо у ту кућу.

Председник већа: Од чега је повређен [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Само на другу страну. Само на другу страну.

Председник већа: Од чега је повређен...

Сведок [REDACTED]: А није [REDACTED] је све стакло, како је он пуцо, пошто су стаклена врата, тешка она армирана стакла, оно је све њега по челу, вако све му крв иде кад је ушо. Па, [REDACTED], реко, дал си жив. Е, тако. Ја мислим да је рање.

Председник већа: Шта каже?

Сведок [REDACTED]: Каже, нисам, каже, ово је од стакла. Тако је реко. Ово је од стакла.

Председник већа: Да ли га је неки метак погодио том приликом? Мада сте нам сад рекли.

Сведок [REDACTED]: Није, није, није [REDACTED]. Ја мислим да га није ништа погодило, јер то је било од стакла. Како је стакло фрцало, тако је то пуцо на другу страну. Ето. Ја говорим оно што сам видла и преживјела. Ето срећа да ништа се није десило.

Председник већа: А каже [REDACTED]...

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: [REDACTED] каже да му је метак прошао кроз меко ткиво, кост није била оштећена.

Сведок [REDACTED]: Ја не знам. Ја то не знам. Ја знам, ја знам да је ушо крвав, сав овако крвав и питам ја, реко, зар си жив, каже, реко да ниси рањен, тако сам мислила, каже нисам, ово је од стакла. Сад да ли је он успио, да ли није, нешто га окрзало, ја не знам, јер он је тако био блијед, он је био, он се тресо, тресо, ниси га мого погледати. Тако и мала исто. Ма то, нема у њима капи крви.

Председник већа: Добро. Добро. Јел има нових питања? Нема.

Хвала лепо. Што се нас тиче, Ви сте слободни.

Сведок [REDACTED]: Јесмо завршили?

Судија Кантоналног суда Бихаћ Фата Надаревић: Госпођо, напустите судницу.

Сведок [REDACTED]: Е, хвала.

Председник већа: Колегинице, сад нам је на реду [REDACTED].

[REDACTED]
[REDACTED] Субхија. Прозовите.

Изволите сједнице госпођо. Ви сте [REDACTED].

Сведок [REDACTED]: Да.

Судија Кантоналног суда Бихаћ Фата Надаревић: Идентитет свједока [REDACTED] утврђујем на основу личне карте [REDACTED] издана од стране Кантоналног министарства унутрашњих послова Бихаћ, Полицијска управа Босански Петровац.

Изволите колеге.

Председник већа: Добро. Имам само једну молбу, пошто ми се не поклапа број личне карте са оним из децембра 2011., могуће да је мењала, да ли нам можете само ЈМБГ, што би рекли, да нам прочитате?

Судија Кантоналног суда Бихаћ Фата Надаревић: [REDACTED]

Председник већа: У реду.

Судија Кантоналног суда Бихаћ Фата Надаревић: Документ издат [REDACTED].

Председник већа: У реду. У реду. То је то. То је то.

Дакле, сведок [REDACTED]. Идентитет утврђен увидом у личну карту како је то ближе евидентирано аудио техником овог суда.

Добар дан. [REDACTED] да ли ме чујете?

Сведок [REDACTED]: Добар дан.

Председник већа: Чујете ме добро?

Сведок [REDACTED]: Чујем, чујем.

Председник већа: Добро. Име оца?

Сведок [REDACTED].

Председник већа: Добро. Девојачко презиме мајке?

Сведок [REDACTED].

Председник већа: А име, [REDACTED], је ли тако?

Сведок [REDACTED]. Да.

Председник већа: Рођени сте када и где?

Сведок [REDACTED], [REDACTED].

Председник већа: Добро. Да ли сте у сродству или у завади са Драгишић Миланом?

Сведок [REDACTED]: Нисам.

Председник већа: Добро. Бићете испитани у својству сведока. Дужни сте да говорите истину и одговарате на постављена питања. Давање лажног исказа представља кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања ако би сте тиме себе или блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу.

Испричаћу Вам текст заклетве за сведока, а Ви само кажите „да“ да га не понављате. Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питана говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок [REDACTED]: Нећу прећутати. Да.

Председник већа: Да. Добро. Ви сте дали изјаву 29.12.2011. године полицији Унско-Санског кантона. Да ли остајете при тој изјави коју сте тада дали?

Сведок [REDACTED]: Нисам чула.

Председник већа: Дали сте изјаву полицији 29.12.2011. године поводом овог догађаја због кога смо Вас звали. Да ли остајете при тој изјави коју сте тада дали?

Сведок [REDACTED]: Да. Да.

Председник већа: Ајте нам укратко реците, где сте били у критично време, знате о ком се догађају ради, 20. септембар '92., шта сте видели.

Сведок [REDACTED]: Да. Тај дан сам са, није имао ни двије године, својим сином отишла код тетке [REDACTED] с намјером да шијем неку торбу, пошто је била она ситуација већ узбуркана у Петровцу, па требало је да сашијемо неку путну торбу и отишла сам код ње. И она је сједила за машином, био је ту и њезин свекар, била је [REDACTED] ова, што је исто ту била и њена ћерка [REDACTED] и тако ја сам око дјетета, углавном је одједном низ улицу се чуо некаква трка и то. Вјерујте да сам ја највише око дјетета била, ја сам малтене мало шта ту и видјела и чула, али ето, оно што знам рећи ћу. И они су рекли шта се ово дешава и тетак је на врата пошао да види шта је и само могу, сјећам се тога добро, он је реко комшо шта то би и овај „[REDACTED]“, ја њега нисам знала ни прије, нити га сад знам, вјерујте, ја сам случајно се ту задесила, он је рекао саћу ти ја показати, мајку ти балијску. И ја сам само у том трену чула рафал. Ја сам се сагла са дјететом да га заштитим. Послије извјесног времена тетак је ушао окрзнуте руке, како је тај рафал испаљен, а они су ваљда продужили даље. Он је мислио ући у кућу, али овај брат га је други од тога одврати. Е, то што сам видјела то Вам могу потврдити, а друго ништа, вјерујте, да нисам.

Председник већа: Добро. Тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добар дан. Заменик тужиоца за ратне злочине, Снежана Станојковић.

Сведок [REDACTED]: Добар дан.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кажите ми, описали сте ово, колико је то могло временски да траје откад сте чули те пуцње па док се није завршило?

Сведок [REDACTED]: А, прије тога, ћерка од тетке је рекла чује се нека пуцњава тамо у околини, ја не знам, а онда последије тога низ улицу се чула као трка она, као журба нека и уто је на врата тетак изашо да види шта се дешава, да упита тога „[REDACTED]“, како га зову и док је он њега упито, он је одма у правцу њега дошо на улазна врата и чуо се тај рафал и то је било, не знам, не могу сад процјенитим, убрзо одма док је он изишо на врата. И он је испуцо и продужили су даље. Нису се задржавао, да је ушао у кућу ко зна шта би све било.

Председник већа: Извињавам се секунд један. Ја претпостављам шта је у питању, али чисто због евиденције. То што држите у руци је заклетва, папир са заклетвом?

Сведок [REDACTED]: Да, да.

Председник већа: Е, добро. Зато што на моменте... Добро, добро. У реду.

Изволите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А кажите ми, кад се [REDACTED] појављује код вас ту и кад видите да је рањен, да ли чујете и даље пуцње?

Сведок [REDACTED]: Не чујем.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кад је [REDACTED] дошао код вас...

Сведок [REDACTED]: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли чујете и даље да се пуца напољу?

Сведок [REDACTED]: Нисам ја више чула, они су продужили даље, ја не знам послје је било пуцњаве кад смо ми оно у кући, више у оном страху послје настављено даље према чаршији доле, према граду. А ту више није код нас.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Али настављено према граду. Ако сам Вас добро разумела, настављена је пуцњава према граду?

Сведок [REDACTED]: Па јест према граду. Они су ваљда, тако сам чула од ових присутних, да је он даље убијао тамо кога је стизо успут.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А сем од присутних...

Сведок [REDACTED]: Ко се задесио у том трену.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А сем од присутних, јесте касније од неког другог чули шта се догодило тог дана кад је прошао [REDACTED] кућу?

Сведок [REDACTED]: Е па, послје од овога другог народа се чуло како је он убио неке што су резали дрва, како је, шта ја знам, доле у граду, ко се задесио на улици били су готови.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хвала. Толико.

Сведок [REDACTED]: А ја, вјерујте, ја сам још мало била код тетке и ја сам отишла кући, пошто ја нисам ту, ја сам у другом дијелу града кроз, то је с друге стране Петровца, па ме тетка одвела попречним неким ливадама, да ја одем својој кући и ја више, вјерујте, не знам шта да Вам кажем. Ето.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хвала.

Сведок [REDACTED]: Само јесте страх претрпљен.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хвала Вам пуно.

Сведок [REDACTED]: Молим.

Председник већа: Браниче, изволите. Микрофон укључите само.

Адвокат Томислав Вишњић: Добар дан госпођо [REDACTED].

Сведок [REDACTED]: Добар дан.

Адвокат Томислав Вишњић: Ја сам Томислав Вишњић, адвокат, поставићу Вам само неколико питања.

Сведок [REDACTED]: Да.

Адвокат Томислав Вишњић: Кажете у Вашој изјави, а и данас сте нам то на више начина поновили, да сте, кад сте чули пуцњаву, залегли на под. Јесам у праву? Да ли сам у праву?

Сведок [REDACTED]: Да. Да, ја сам, мени је циљ био да заштитим дјете јер нисам знала шта се дешава.

Адвокат Томислав Вишњић: Онда кажете исто тако у Вашој изјави кажете „друго ништа нисам чула јер сам била у страху и бојала се за дете“. Да ли сам у праву?

Сведок [REDACTED]: Па јест, јест, ја сам само усмјерила на дјете тај страх, не знам шта ће бити с нама јел` сам очекивала да ће ући у кућу.

Адвокат Томислав Вишњић: Онда сте даље у Вашој изјави рекли исто тако да вам није познато да ли је још неко био са тим лицем, претпостављам [REDACTED] Да ли сам у праву?

Сведок [REDACTED]: Ја сам из изјаве оних што су били с нама чула да је био брат његов други [REDACTED], а ја вјерујте те људе нисам знала ни прије не знам их ни данас ето, само ето то је, случај околности што сам се ту задесила.

Адвокат Томислав Вишњић: Да, да, у реду само полако, без, просто немам намеру да вас нешто узнемиравам само да ми објасните неколико чињеница око тога шта сте Ви лично, шта сте ви лично видели или чули?

Сведок [REDACTED]: Да ...

Адвокат Томислав Вишњић: Значи у Вашој изјави кажете, питаћу вас ја, у Вашој изјави кажете „није ми познато да ли је још неко био са тим лицем“, то претпостављам да се односило на тај тренутак кад се то десило. Да ли сам у праву?

Сведок [REDACTED]: Да.

Адвокат Томислав Вишњић: У Вашој изјави исто тако кажете није ми познато ни куда је то лице даље отишло. Да ли сам у праву?

Сведок [REDACTED]: Па вјерујте да ја нисам ни гледала за њим ни ништа, ја сам одма у кухињу, у ту просторију ја сам била уз дјете ал` то сам могла само из њихове оне приче што су они коментарисали после, ја не знам, ја сам исто кад су они мени први пут зовнули за то свједочење...

Адвокат Томислав Вишњић: Све је у реду госпођо, хвала. Све је у реду.

Сведок [REDACTED]: За то свједочење, ја сам рекла ја малте не ништа нисам ни видела нит знам вјерујте.

Адвокат Томислав Вишњић: Хвала вам госпођо. Немам више питања.

Сведок [REDACTED]: Молим.

Председник већа: Добро. Сада ћу вам ја као председник већа поставити једно питање. Рекли сте да је [REDACTED] ушао окрзнуте руке.

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Да ли је имао још неку повреду кад је ушао?

Сведок Субхија Гутлић: Ја сам видјела само да му је рука била крвава и тај прасак што је разбио она улазна врата и метак је отишао и до купатила, она чаура шта ја знам, отишло је и рупа се на вратима у купатилу створила од тог пуцња и тога. И он је оно сав испрепадан ушо и крвава му је рука била то знам, а друго не знам шта.

Председник већа: Да ли му је још нешто било крваво, да ли му је лице било крваво?

Сведок [REDACTED]: Нисам ја ни гледала ни у лице, ни, вјерујте.

Председник већа: Зато што каже [REDACTED] да је ушао крвавог лица од стакла.

Сведок [REDACTED]: Ах, па [REDACTED] све види, [REDACTED] је опширна ја мајке ми нит` сам шта имала шансе да гледам ништа, ја сам се толко изгубила само ми је био циљ да се заштитим.

Председник већа: Добро. Има нових питања можда? Не. Искључите само микрофон. Хвала лепо. Што се нас тиче сведок [REDACTED] је слободна.

[REDACTED] нам је преостао.

Судија Кантоналног суда Бихаћ Фата Надаревић: Позовите [REDACTED]. Изволите господине [REDACTED] Да, изволте ту сјести.

Идентитет [REDACTED] утврђен на основу личне карте број [REDACTED] издата од стране Министарства унутрашњих послова УСК Бихаћ, Полицијска управа Босански Петровац.

Председник већа: Добро. Хвала лепо.

Дакле, сведок [REDACTED], идентитет утврђен увидом у личну карту како је то ближе евидентирано аудио техником овог суда од стране судије.

██████████ јел' ме чујете ██████████?

Сведок ██████████: Чујем, чујем.

Председник већа: Добро. Кажите ми име оца.

Сведок ██████████.

Председник већа: Добро. Име и презиме, односно име и девојачко презиме мајке.

Сведок ██████████.

Председник већа: Добро. Рођени сте када и где?

Сведок ██████████.

Председник већа: Датум.

Сведок ██████████.

Председник већа: ██████████ добро. Да ли сте у сродству или евентуално у завади са Драгишић Миланом?

Сведок ██████████ Не.

Председник већа: Добро.

Бићете испитани у својству сведока, дужни сте да говорите истину и одговарате на постављена питања, давање лажног исказа представља кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања ако би сте тиме себе или блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу.

Испричаћу вам текст заклетве који колико видим је ту испред вас, а Ви ћете само рећи „да“ након што ја завршим.

Дакле, заклињем се својом чашћу да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок ██████████: Да.

Председник већа: Добро. Дали сте изјаву полицији Унско-Санског кантона 03.02.2012. године, поводом овог догађаја, вероватно знате због чега сте данас овде. Да ли остајете при тој изјави коју сте тада дали?

Сведок ██████████: Да.

Председник већа: Ајте нам укратко испричајте шта сте видели, где сте се налазили тог 20. септембра '92. године.

Сведок [REDACTED]: Па био сам код куће, на аутобуској станици и кад се чули народ се ускомешо ово-оно, крено сам да видим шта је, крено сам путем старог хотела ту сам нашо рањеног [REDACTED], не знам име, тражио је да му помогнем, нисам мого помоћи тежак је био, ал` убрзо су дошла кола болничка не знам војна и стрпали су га и одвели у болницу и онда сам и ја отишо пред болницу и онда сам видио шта је све било и ето.

Председник већа: Шта је било? Кажете видео сам шта је све било. Шта је то било?

Сведок [REDACTED]: Па да кад су дошли мртви борци и тако до.

Председник већа: Добро. Ајте ја имам по неко питање, али сачекају свој ред. Најпре заменик тужиоца, па бранилац, па веће. Изволите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добар дан. Снежана Станојковић заменик тужиоца за ратне злочине.

Сведок [REDACTED]: Добар дан.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Имаћу само неколико питања. Па реците ми сад, рекосте да сте дошли пред Дом здравља и видели шта се догодило Вашим борцима.

Сведок [REDACTED]: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кажите ми шта сте то видели, шта сте чули том приликом испред Дома здравља, само укратко чега се сећате сада.

Сведок [REDACTED]: Испред болнице?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да.

Сведок [REDACTED]: О ништа, видио сам мртве војнике и народ и то.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кажите Ви мени зашто сте Ви ишли пред Дом здравља?

Сведок [REDACTED]: Па зато што је сав народ ишо да види, није нико знао шта се десило и онда како се чуло успут тако да су дошли погинули и онда смо отишли и ми сви нормално да видимо шта је.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А кажите ми јесте Ви познавали од раније [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Како сте га познавали?

Сведок [REDACTED]: Петровац је мали град, сви смо се знали.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И кад сте видели, рекосте нам данас да је тражио од Вас помоћ.

Сведок [REDACTED]: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јел` вам том приликом још нешто рекао шта се догодило, откуд он ту рањен?

Сведок [REDACTED]: Ништа.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кажите ми а да ли сте евентуално пред Домом здравља чули да се још неке нешто догодило, а везано за [REDACTED] и да ли је још неко том приликом био рањен?

Сведок [REDACTED]: Нисам видио.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А јесте чули?

Сведок [REDACTED]: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Шта сте чули?

Сведок [REDACTED]: Па да је још један био рањен.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А јел` се сећате ко?

Сведок [REDACTED]: Не знам име.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А јел` му знате евентуално надимак?

Сведок [REDACTED]: Нисам вас разумио.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А да ли му евентуално знате надимак ако му не знате име?

Сведок [REDACTED]: Да, да, [REDACTED].

Заменик тужиоца за ратне злочине: [REDACTED].

Сведок [REDACTED]: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли сте касније сазнали шта се догодило са Бенцом?

Сведок [REDACTED]: Па одвезени су оба два у болницу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И?

Сведок [REDACTED]: Даље не знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесу ли преживели, или нису преживели? То вас питам.

Сведок [REDACTED]: Не знам, нису преживели.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Како?

Сведок [REDACTED]: Не знам шта је било после са њима, овај је био рањен, ал' наводно после да су оба два умрла.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Е то сам хтела да чујем. А кажите ми јесте том приликом евентуално срели, пошто кажете у Вашој изјави да сте видели [REDACTED] кћер како плаче.

Сведок [REDACTED]: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јел' се сећате тога?

Сведок [REDACTED]: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Значи видели сте том приликом пред Домом здравља?

Сведок [REDACTED]: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А кажите ми да ли сте касније чули ко је пуцао у [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Па после се причало по граду оно да је тако [REDACTED] пуцо, а ...

Заменик тужиоца за ратне злочине: А јел' се причало зашто је [REDACTED] а пуцао?

Сведок [REDACTED]: Ваљда да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Шта се причало, зашто је пуцао?

Сведок [REDACTED]: Па причало се зато што му је брат погинуо?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хвала. Толико.

Председник већа: Браниоче.

Сведок [REDACTED]: Нисам разумио.

Председник већа: Сада ће бранилац да вам постави питања.

Адвокат Томислав Вишњић: Добар дан господине [REDACTED].

Сведок [REDACTED]: Добар дан.

Адвокат Томислав Вишњић: Ја сам Томислав Вишњић адвокат. Поставићу вам неколико питања. Да ли сте између 1992. године и 2012. године давали изјаву неком државном органу Републике Српске или Босне и Херцеговине о догађајима који сте описали у овој изјави, другим речима о убиству [REDACTED] и овога...

Председник већа: [REDACTED]

Адвокат Томислав Вишњић: [REDACTED].

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Шта сте рекли?

Сведок [REDACTED]: Да.

Адвокат Томислав Вишњић: Давали сте изјаву?

Сведок [REDACTED]: Да даво сам.

Адвокат Томислав Вишњић: Значи и пре 03. фебруара 2012. године сте давали изјаву о томе?

Сведок [REDACTED]: Да. Не знам датум али дао сам изјаву, да.

Адвокат Томислав Вишњић: Да ли сте давали више изјава о овом догађају?

Сведок [REDACTED]: Не. Колко се сјећам не.

Председник већа: Колико сте изјава полицији дали, ајте тако, или било ком државном органу? Једну или више?

Сведок [REDACTED]: Једну.

Адвокат Томислав Вишњић: А да ли сте полицији давали изјаве о неким другим догађајима везаним за дешавања у Босанском Петровцу, или за Ваше учешће у рату?

Сведок [REDACTED]: Да.

Адвокат Томислав Вишњић: Да ли су вас више пута позивали на те околности?

Сведок [REDACTED]: Не.

Адвокат Томислав Вишњић: Онда ако сам вас добро разумео дали сте још једну изјаву, бар још једну изјаву везану за догађај у Босанском Петровцу осим ове изјаве 2012?

Сведок [REDACTED]: Да.

Адвокат Томислав Вишњић: Да ли сте сећате са ким сте испред полиције разговарали о овоме?

Сведок [REDACTED]: Не.

Адвокат Томислав Вишњић: Да ли вам нешто освежава памћење ако вам поменем име полицијског службеника [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Не знам.

Адвокат Томислав Вишњић: Добро.

Сведок [REDACTED]: Не знам како се звао.

Адвокат Томислав Вишњић: Кад сте сведочили данас ја сад нисам сигуран у Босанском Петровцу колико је удаљен Дом здравља од болнице, можете ли да нам кажете?

Сведок [REDACTED]: Од центра града јел`?

Адвокат Томислав Вишњић: Дом здравља да ли је то исто место, да ли се налази на истом месту или су на две различите локације?

Сведок [REDACTED]: На истом мјесту.

Адвокат Томислав Вишњић: На стом месту, значи кад кажете Дом здравља то је у ствари болница. Да ли сам у праву?

Сведок [REDACTED]: Да, да.

Адвокат Томислав Вишњић: Добро. Е сад почели сте изјаву данашњу с тим да сте Ви у ствари кренули у болницу зато што је стигла вест о томе да су борци рањени, Петровачког батаљона, да ли сам у праву?

Сведок [REDACTED]: Да.

Адвокат Томислав Вишњић: И кад сте стигли до болнице онда сте у ствари сазнали о том, нешто више о том догађају, да ли сам у праву?

Сведок [REDACTED]: Да.

Адвокат Томислав Вишњић: Колико је прошло времена између тог Вашег одласка до болнице и овог догађаја са [REDACTED] када сте га видели?

Сведок [REDACTED]: Пет минута.

Адвокат Томислав Вишњић: Значи, Ви сте [REDACTED] видели на путу за болницу да ли сам у праву?

Сведок [REDACTED]: Нисам чуо питање.

Адвокат Томислав Вишњић: Да ли сам у праву, ако можете само да нам мало објасните, да ли сте Ви [REDACTED] видели кад сте ишли ка болници, или кад сте се враћали из болнице?

Сведок [REDACTED]: Не, не, ја сам њега прије видио.

Адвокат Томислав Вишњић: Значи прво сте видели [REDACTED]...

Сведок [REDACTED]: Да.

Адвокат Томислав Вишњић: Па сте онда отишли до болнице.

Сведок [REDACTED]: Тачно.

Адвокат Томислав Вишњић: Ви нисте чули пуцњаву, тако стоји у Вашој изјави, кад сте кренули ка болници.

Сведок [REDACTED]: Не.

Адвокат Томислав Вишњић: Добро. Е сад, кад сте дошли до болнице ту се сад, ако сам добро схватио све на једном месту десило и довезли су [REDACTED] и овог другог [REDACTED] и сазнали сте за овај догађај. Да ли сам у праву?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Који овај, само кажите који.

Адвокат Томислав Вишњић: За догађај, кад кажем за овај догађај мислим за рањавање ових бораца Петровачког батаљона, Петровачке бригаде.

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Ајте мало прецизније, да се ја не укључујем после. Па он је рекао да је чуо за вест па је кренуо ка болници. Па није могао да чује за рањавање кад је дошао у болницу, тај део можда да питате, да ли је чуо пре па је кренуо ка болници, или је дошао до болнице па је ту чуо.

Адвокат Томислав Вишњић: Колико сам ја схватио сведока, ово се десило на путу ка болници али да га питамо.

Председник већа: Ајте, разјасните то.

Адвокат Томислав Вишњић: Можете господине [REDACTED] да нам кажете сада, ево ја ћу вас питати а Ви ми само кажите да ли сам у праву или нисам. Ако сам вас добро схватио Ви сте чули вест да се нешто дешава па сте кренули ка болници.

Сведок [REDACTED]: Да.

Адвокат Томислав Вишњић: На том путу...

Председник већа: Пре тога шта, да ли зна, дал` нешто или нешто конкретно.

Адвокат Томислав Вишњић: Шта сте то чули па сте кренули ка болници?

Сведок [REDACTED]: Па чуо сам народ, народ се узбунио и видео сам да се нешто дешава и кад сам кренуо тако сам онда чуо успут да је дошло мртви, рањени, тако, и онда сам се упутио нормално јер имо сам и родбине и другога.

Адвокат Томислав Вишњић: Добро. И ако сам вас добро разумео на том Вашем путу ка болници наишли сте на рањеног [REDACTED].

Сведок [REDACTED]: Прије тога, јел` то није пут за болницу био је неки човек стајо и гледо тамо ја сам пришло да видим шта гледа, видио сам да је човек утеко и ја сам пришо да видим и онда сам нашо њега.

Адвокат Томислав Вишњић: Добро. Да вас питам Ви сте били тада мобилисани и били сте припадник Петровачке бригаде, Петровачког батаљона ја се извињавам за ову грешку. Да ли сам у праву?

Сведок [REDACTED]: У том тренутку ја мислим да нисам био.

Адвокат Томислав Вишњић: А касније сте били мобилисани јел` тако, јесам у праву?

Сведок [REDACTED]: Нисам чуо.

Адвокат Томислав Вишњић: Кад кажете у том тренутку да ли значи да сте касније постали припадник Петровачког батаљона, или сте и тада били припадник а нисте били на дужности?

Сведок [REDACTED]: Да касније јесам био припадник, ал` тада нисам био активно војно ангажован.

Адвокат Томислав Вишњић: Да. Значи били сте у цивилној одећи тада.

Сведок [REDACTED]: Да.

Адвокат Томислав Вишњић: Е сад кад сте наишли на [REDACTED] описали сте шта се десило и да је касније [REDACTED] одвежен у Дом здравља. Моје питање је следеће. Ви сте и сами касније били по Дому здравља. Да ли сам у праву?

Сведок [REDACTED]: Да.

Адвокат Томислав Вишњић: Е сад ми кажите овако, када сте, да ли можете да се сетите када сте први пут чули да је [REDACTED] умешан у овај догађај везан за [REDACTED]

Сведок [REDACTED]: Пред болницом.

Адвокат Томислав Вишњић: Колико сте дуго тога дана Ви били пред болницом?

Сведок [REDACTED]: Врло кратко.

Адвокат Томислав Вишњић: Да ли можете да ми кажете ко вам је то саопштио пред болницом?

Сведок [REDACTED]: Ту је била маса људи не могу се сјетити то.

Адвокат Томислав Вишњић: Колико је прошло времена од кад сте Ви видели [REDACTED] па до кад сте дошли пред болницу?

Сведок [REDACTED]: Пет минута, десет минута.

Председник већа: Мислим да се већ изјаснио, управо пет минута.

Адвокат Томислав Вишњић: А колико сте се времена задржали пред болницом?

Сведок [REDACTED]: Па малоприје сам реко. Врло кратко.

Адвокат Томислав Вишњић: А не можете да се сетите ко вам је то саопштио?

Сведок [REDACTED]: Не.

Адвокат Томислав Вишњић: А сећате се да је то баш и сигурни сте да је то било баш тада први пут и да се то баш тада десило пред болницом да су вам саопштили да је [REDACTED] умешан у овај догађај.

Сведок [REDACTED]: Да.

Адвокат Томислав Вишњић: А кажите ми између 1992. и 2012. нисте давали ни једну изјаву другу о овом догађају?

Сведок [REDACTED]: Не сјећам се.

Адвокат Томислав Вишњић: А како објашњавате да после 20 година се сећате кад вам је неко саопштио вест, а не сећате се ко вам је саопштио ни где вам је саопштио?

Председник већа: Кажите коју вест, ову да је [REDACTED] а...

Адвокат Томислав Вишњић: Ову вест да је [REDACTED] умешан у догађај.

Сведок [REDACTED]: Петровац је мали град тако се причало.

Председник већа: Не сећа се, колега.

Адвокат Томислав Вишњић: Да ли Ви то нама сада кажете да већ пет минута или десет минута после догађаја ако добро пратим ваш след временски, сте Ви већ чули од некога да је [REDACTED] умешан у тај догађај?

Сведок [REDACTED]: Па баш у том времену кратком не знам али било је то давно ал` углавном чуло се тамо око болнице народ да је причо да су дошли ти рањени и тако да се причало, а ја лично нисам видио.

Адвокат Томислав Вишњић: Да нисте видели то ми је јасно него ме интересује како после толиког протока времена и тако кратког периода се сећате момента да вам је то баш на том месту саопштено десет минута после догађаја ако је ово што сте описали тачно?

Сведок [REDACTED]: Кажем вам Петровац је мали град брзо приче круже.

Адвокат Томислав Вишњић: Јел` можете да нам кажете у вези ког догађаја сте давали ту другу изјаву полицији осим ове?

Сведок [REDACTED]: Не сећам се.

Адвокат Томислав Вишњић: То је било 2012. године требало би да се сетите тога, ако се сећате овако детаљно догађаја из `92. године.

Председник већа: Најпре питање да ли сте дали, ја сам питао у једном моменту чини и се....

Адвокат Томислав Вишњић: Рекао је да јесте.

Председник већа: Па био је да није, па да јесте. Колико изјава сте дали осим ове о којој причамо данас, колико сте изјава дали полицији и да ли знате о чему се ради то вас пита бранилац?

Сведок [REDACTED]: Дао сам још једну изјаву.

Председник већа: Која се односи на овај догађај, или не?

Сведок [REDACTED]: Не на овај, на други.

Адвокат Томислав Вишњић: А јел` се сећате о чему се радило у тој другој изјави на које околности сте давали изјаву?

Сведок [REDACTED]: Да.

Адвокат Томислав Вишњић: Јел` можете да нам кажете о чему се радило?

Сведок [REDACTED]: Па није из овога случаја, па онда не могу да вам кажем.

Председник већа: То ћу ја да одлучим. Дакле Ви одговарате да није у вези овог случаја, јел' тако?

Сведок [REDACTED]: Нисам разумио.

Председник већа: Није у вези овог случаја та друга изјава коју сте дали?

Сведок [REDACTED]: Није.

Адвокат Томислав Вишњић: Могу да питам нешто у вези с тим..

Председник већа: Ајте.

Адвокат Томислав Вишњић: Не мора да ми каже догађај. А да ли се та Ваша изјава коју сте давали у вези тог другог случаја, односила на Вашу личну умешаност, евентуално личну умешаност у неко кривично дело везано за...

Сведок [REDACTED]: Не.

Адвокат Томислав Вишњић: Није?

Сведок [REDACTED]: Не.

Адвокат Томислав Вишњић: Добро, немам више питања судија.

Председник већа: Добро. Председник већа, ја имам једно питање. Дошли сте испред Дома здравља или болнице, да ли су борци погинули већ били довежени или нису?

Сведок [REDACTED]: Јесу.

Председник већа: Да ли знате колико пре тога су борци били довежени?

Сведок [REDACTED]: Не знам.

Председник већа: Не знате?

Сведок [REDACTED]: Не знам.

Председник већа: Добро. Изволите.

Адвокат Томислав Вишњић: Да ли сте тада кад сте били испред болнице, чули разлоге који су довели до погибије ових бораца Петровачког батаљона?

Сведок [REDACTED]: Поновите питање молим.

Адвокат Томислав Вишњић: Значи, да ли сте током Вашег боравка испред болнице чули и разлоге погибије ових бораца Петровачког батаљона?

Сведок [REDACTED]: Да.

Адвокат Томислав Вишњић: Да ли можете да нам кажете имена неких погинулих а да сте у том тренутку то знали, не касније?

Сведок [REDACTED]: Тренутно само сазнао за његовог брата покојног, и не сећам се још можда неки је како је родбина долазила испред мртвачнице и оно и тек се после сазнало ко је све.

Адвокат Томислав Вишњић: А ко Вам је то саопштио за његовог брата?

Сведок [REDACTED]: Па не знам, ту испред болнице неко је причо.

Председник већа: Кад кажете његовог мислите на брата Милановог, то јест „[REDACTED]“ јел тако?

Сведок [REDACTED]: Тако је, тако је, [REDACTED] покојни.

Адвокат Томислав Вишњић: Значи Ви се не сећате ко је рекао али се сећате шта је рекао и када је рекао, да ли сам у праву?

Сведок [REDACTED]: Да.

Адвокат Томислав Вишњић: И то све после 20 година?

Председник већа: То је више констатација.

Адвокат Томислав Вишњић: Добро, немам питања.

Председник већа: Добро, нових питања нема? Хвала лепо. Што се нас тиче [REDACTED] је слободан.

Колегинице, захваљујем.

Судија Кантоналног суда Бихаћ Фата Надаревић: Изволите колега.

Председник већа: Захваљујем.

Судија Кантоналног суда Бихаћ Фата Надаревић: У реду, свако добро, угодан остатак радног дана и поздрав.

Председник већа: Такође и Вама, поздрављамо Вас и одјављујемо се. Пријатно.

Судија Кантоналног суда Бихаћ Фата Надаревић: Пријатно.

Председник већа: Констатује се да је видео конференцијска веза прекинута.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се одлаже, наредни се заказује за:

-15. септембар 2016. у 09,30 часова, судница је број 4,

Што се присутнима саопштава уместо позива те позив неће добијати.

Добићете благовремено обавештење шта ћемо радити на том главном претресу.

Довршено у 11:35.

Записничар

Председник већа-судија